

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**ALİ
CENGİZKAN**

çocuk ömrümüz

**DAVANIŞMA
YANLARI**

Dayanışma Yayınları : 7

Birinci Baskı 1982

Çocuk Ömrümüz : Ali Cengizkan
Kapak düzeni İbrahim Demirel
Dizgi, düzenleme, baskı : abs — 29 70 75 — 30 35 97
Dayanışma Yayın Üretim Kooperatifi
PK. 266 Kızılay — Ankara

ALİ CENGİZKAN

ÇOCUK ÖMRÜMÜZ

**DAVANİŞMA
YANLARI**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

***Annem Lütfiye'ye
Babam Recep'e.***

Geçenlerde bir çocuk öldü, fazla yaşamaktan. Kimine göre fazla bile yaşamıştı, evet; bu kadar uzun yaşaması bile bir başarıydı. Kimine göre içindeki çocukluğu bu kadar uzun süre yaşatması öldürmüştü. çocuğu. Kimine göre ise yaşına oranla çok şey yaşamayı kısaltmıştı ömrünü. Oysa ona göre çocuk ömrümüz hep sürmüştü ve sürecekti. Bir keresinde, bir an için şiir defterinden başını kaldırdığında, şöyle demişti «Yaptıklarıdır bir insanın geride bıraktığı.»

Çocuğun kişisel eşyası arasında bulduğumuz sarı defter sayfaları şiirle doluydu. Arada bir - iki gül kurusu, bir kelebek kanadı, dört beş siyasal bildiri, ince - narin bir kızın fotoğrafı... Sarı sayfaların küçüklü, büyüklü oluşu ve bazılarının yanık olan uçları, asıl şiir çalışmalarının bulduklarımızın dört - beş katı olduğunu düşündürdü bize. İşte biz, bu şiirlerden yirmialtısını üç bölümde toplayarak elinizdeki kitapçığı oluşturduk. (26 şiir seçmemizin onun 26 yaşında ölümüyle bir ilgisi yok. O. yaşama, bu tür düz anlamlar üretmeyecek kadar çok yönlü yaklaşılmaya çalışırdı).

Mayıs 1981

I/

*Neye yarar şiir, bir yanıt değilse
Neye yarar düşün, savunulmuyorsa,*

SOKAKLARDAN

Bir çocuk

Sanırdı ki tepeler daha sıcak olacak,
Güneşe yakınlığıyla överdi evlerini.

Bir çocuk

İsterdi ki kar yağınca aşsın dizlerini,
Kardan adam yaptı da karlı adamı görmedi

Bir çocuk

Camların da buzdan yapıldığını sanır
Güneş açtığında bir hüzün kaplardı içini.

Bir çocuk

Ayı gecelerin güneşi olarak bilirdi,
Coğrafya dersinde bile düşüncesi değişmedi.

Bir çocuk

Konuştığında söz havada asılır sanırdı
Bilinçten topladı sonra tüm söylediğini.

Bir çocuk

Radyoyu ilk gördüğünde içinde adam vardı,
Televizyonla bunu kanıtladığını sandı.

Bir çocuk

Kızları kötü sakızdan da beter bilirdi,
Nefret ede ede, daha altısındaydı, sevdi.

Bir çocuk

Derdi ki, bozuk göze yararı yok gözlüğün,
İlk hatasını, galiba, bu inançla işledi.

YAŞAMAK GİBİ

C. A. Kansu İçin

Küçük şeyleri sevmeliyim,
Dedem Ceyhun öğütledi.

Çolak amcamın demlediği
Pergamut tütsülü çayları,
Zindan demirlerinde akşam
Karanlığı gözaltında tutanı,

Ay çevrende dinlenirken
Sürmeli kızımın bakışını,
Dışarda elleri bahar,
İçerde deli eden aşıkları,

Simit yemeyi yürürken,
Sevdiğimi sokakta öpmeyi,
Bir çiçek duruşunda dimdik
Kavgada ön safta gitmeyi,

Tıkız bebeleri kucaklarken
Doksanlık ninemce ağlamayı,
Gülü, reyhanı, nergisi,
Bir de maddeci diyalektiği,

Küçük şeyleri seviyorum,
Dedem Ceyhun yol gösterdi.
Son ıpıl bakışında gördüm,
Dedem ölümü de sevdi.

ARDINDAN YÜRÜRKEN ÇİÇEKÇİ ÇOCUKLARIN

Burnuma vurmasıyla dayanılmaz kokuların
Gözlerimde yaprak yaprak güller toplanıyor.
Ve çocuklar gül yapıyorlar eski anılardan,
Gül yapıyor çocuk elde kalanlardan.

Gözlerimde yaprak yaprak güller toplanıyor.
Gözlerim sisten mi bilmem, böyle çok yanıyor?

Ama biliyorum,
Anca yapma çocuklar gül yapmaz.
Ve görüyorum,
Anca yapma güller yaprak dökmez.

Ve çocuklar gül yapıyorlar eski anılardan,
Gözlerimde yaprak yaprak güller toplanıyor.
Gözlerimde tarihin en katmerli gülü açıyor,
Çiçekçi çocukların ardından uçuyorum.

Ağlamıyorum.

YAZIN KUŞLARI

Erken öter, geç yatar
Yazın kuşları.

Dünya ağacının dallarında akşamları
Dünyanın çiçeğini dolaşmak için sabahları,

Yaz güneşinin sıcaklığıdır amaçları
Onun için daha bir yükselirler kışları,

En özgün nefes için, duyarak farklı kokuşları
Sürü başında kanat çırpmaştır işleri,

Hem bak, kimler taşlamıyor ki onları
Mürekkeptir, ter ve kandır uçuşları,

Erken öter, hiç ölmez
Yazın kuşları.

DUVARIN ÇATLAĞINDA BİR ÖRÜMCEK AĞI

Seni düşünüyorum.

**Işığı kapatınca kitaplığı sarışını
Sabaha kadar albüm sayfalarında**

Seni görüyorum.

**Bir sinek pisliği sarı fotoğraflarda
Daha çok bir kadının sokaksılığı**

Seni biliyorum.

**Buyurgan yönetimin paslı yanaklarını
İdam mangasının açtığı oyuklardan**

Seni tanıyorum.

Çatlaktan kopardığın çiçekle şapkanı. . .

**Duvarın çatlağına yuvalanan örümcek
Seni anlıyorum,
Duvarın çöküşünü durduramayışını da.**

YAŞLI BİR ADAM

Güneşin haritasını çizdi huzurevi bahçesine

Helânın dibi soğuk,
Serindi koğuşun içi.
Kestanenin altı ılık,
Sıcaktı Kerim'in yanı.

Ve Kerim'in yanında, hazır sandalyede kaykılarak
Ayaklarını soktu suya,
Yavaşça.

Paçaları su içinde, dizindeki güneşi okşayarak
Bacağını sağmaya başladı,
Çocukça.

Doğruydu, ikinci kez aynı değildi ilk ırmak
Leğendeki suysa akılmıyordu,
Yalnızca.

Kısaca,
Bir gün, herhangi bir gün
Kerim'in yanında, hazır sandalyesinde kaykılarak
Paçaları su içinde, dizindeki güneşi okşayarak
Ayaklarını çekecekti sudan,
Usulca.

BİRİSİYLE TANIŞTIM

Sevgisi ağır, kendisi ağır bir yük tohumu
Dalgaları parçalayan kaya olmak için
Ve çoğalmak için bir toprak arıyordu.

Kayaları parçalayan ot olmak istiyordum.
Dedim, «Özgürlük tanımaktır ölümü.»
Ve deniz her zaman beni çekiyordu.

Kaya denizi parçaladığını sansın.

BENİM BİLDİĞİM

Yaşar Miraç'a

Toprağı ve suyu ezbere bilendik
Ama birleşmeler her zaman yeniden bulunacak

Geriye belki de kıyılar kalacak,

Bir baştan bir başa yürünerek duyulmuş
Şimdi sevgi örneği, sözden, süsten arınmış

Geriye belki de duygular kalacak

Öptüğümüz, inandığımız ne olursa olsun
İçimizdekileri bir yerinden koparacak

Geriye belki de seviler kalacak

Ben nasıl dayımı bıraktıysam bugüne
Bilmediğimiz birileri bizi de bırakacak

Geriye belki de iyiler kalacak,

Tarihler anlamsız, isimler ne denli boş
Ama anlamak istemeyen yine de anlamayacak

Geriye belki de biz kalacağız

Geriye mutlaka çocuklar kalacak,

II/

*Neye yarar aşk, çoğaltılmazsa
Neye yarar sevinç paylaşılmıyorsa*

HERŞEY BİR ŞİİR YAZILIRKEN OLDU

Güzel bir kızdı, önüne bakıyordu,
Saçakta şişindi erkek güvercin.
Sokakta, kuyruklarda öpmüştüm,
Yaşlı kadın aydınlık ağlıyordu.

Güzel bir kızdı, önüne bakıyordu,
Karşıya geçecektik, yanımda yoktu.

BİR GÜN, BENİM GİBİ

Seversen taşralı bir kızı seveceksin
Yüzyıllardan beri içinde taşıdığın
Şimdi tek başına büyük kentte okuyan
Sabahçı kahvesinde bir sabah bıçağı
Gözleri saplanacak ihanetler arayan.

Bohçalamış çıkık kalçasını da, geliyor,
Sarmalamış ak perçemli saçını, geliyor,
Kalem kaşı gözlerine batmış da, geliyor
Yamalı entarisini tutarak, geliyor.

Geliyor, nasırlı parmakta nişan yüzüğü
Geliyor, yarasına sıkıştırmış gülücüğü,
Geliyor, şark çıbanı üstünde bir ben
Geliyor, tabutlarla omzu çökertilemeyen.

Geliyor gözümün ışığı
Geliyor dalgalanarak.

Seversen taşralı bir kızı seveceksin
Halkın kızı olduğunu kanıtlayacak.

DAYIM GÜL TAKARDI GÖMLEĞİNİN YAKASINA

Ve canlıymışcasına, hergün onu sulardı.
Yağız tenindeki su buharlaşsın diye
Düğmeleri en bıçkın küfürlerle açardı:

Çiçekçiydi, yaprak bitlerini öldürmeyen.
Fotoğrafçı, savaş yıllarına rötuş yapan.
Meddahtı, her akşam eve gülücükle gelen
Kumraldı, çocukları hep karısına çeken.
Uzun boylu, kendisine palto diktirmeyen.
Sebzeciydi, domatlarını hiç yemeyen.
İşadamı, hasırdan başka minder bilmeyen.
Dindardı, ezan okunurken rakı içmeyen.
Gözlüklüydü, gözleri daha da büyüyen.
Gezgin, İzmir'in parkelerini denetleyen.
Balıkçıydı, elleri suyla nasır tutan.
Nikotinman, sigarası bağlanarak uzayan
Diplomattı, kokteyle pantolonla giden.
Yatırımcı, geceleri ailesini besleyen.

Dayım gül takardı gömleğinin yakasına
Seni görse, eminim, mutluluktan ağlardı.

ÇİÇEKLEMELER

1.

Tağyapraklarını hiç açmayabilir
Boynunu bükmeden küsebilir dünyaya,
Gül de dikenlidir kendince
Azgınlar dalından koparsa bile.

2.

Tuzlu kokuyor akşam sefası,
Hırçındır kızıl yaprakları.
Taşlı avluda biteli beri
Unutmamış verimli toprakları.

3.

Sigaramla boğdum seni,
Kokunu fışkırttın bana.
Gece bazen yeşilse
Yıldızdın sen yasemin.

4.

Sarı ve beyazdı anamın eli,
Esmer değildi seninki gibi.
Güçlü, ve daim bereketli
Varsa yoksa bir hanımeli.

5.

Gördüğümde öyleydi, şimdi de öyledir.
Bir eylem beklentisi yamı başımda.
Düşünür, düşünür, yine düşünür
Küçük bir gelincik, yemyeşil kırdı.

ADINI GELİNCİK KOYDUM

Sonra yürüdüm hiç geriye bakmadan
Piyangocuları, kebabçıları, biracıları bırakarak
Bacaklarının kalınlığını falan bırakarak.

Kendimi sorguladım çırılçıplak.
Bağırsam dağlar bağıırdı, yatsam odalar
Sigara sardı beni, korku sardı; ama işte o kadar.

Babasına giydirdiği mavi tulumlar...
Kırpiklerinin kendinden boyalı gibi duruşu...
Gövdesinin bir anaya andaç oluşu...

Yatsam her saat erkendi, kalksam geç,
Bir kızı sevmek buydu işte üzgün ve güleç.

HIRÇIN BİR YÜREK

Desinler, çılgın bir yürek çarptı tam yirmi beş yıl
yaşama girmeye çalıştı hep
karınca yuvalarına, kelebeklerin karıncıklarına
Desinler uslu ve durgun gözükererek. Ondandır
Desinler, ayaklarını bir yay gibi gererek yüremesi
yerdeki karıncayı bile ezmek istemediğinden
Desinler ezdi kendi çılgın yüreğini tam yirmibeş yıl
Desinler, tam yirmibeş yıl, insanları hoşgörerek.

Son ikibuçuk yıl zaten burda değildi,
Desinler, bulutların üstünde görürdük onu çoğu kez
dünyanın en sade ve akıllı kızıyla gezerken
anılarını günde üç kez tazeleyerek
Desinler, çayı bile acıydı, şekersiz içerdi
Desinler, «Allah kahretsin»di en sevdiği, kullandığı
sövgü
Allah'ın olmadığını da biliyordu çünkü,
Desinler içleri biraz olsun titreyerek.

Başının eğriliğine ve diline aldırmadı
Desinler, yaşamın en büyük olduğunu görerek.
Biri de vardı adı dişi geyik anlamına
Desinler, ama o geç kavramıştı neden o şiiri sevdiğini
tabii neden sonra. Ve hep böyle anlayışsızlık-
larla
Desinler, her keresinde, kendinden çok sevdiğinden.

Garip bir çocuktu zaten, tam yirmibeş yıl
Desinler, yüreğini çiğneyerek geçirdiği, anlardık
gözlerinden.

- Kötülük etmek istemeyen ilk insandı -
Desinler, onun için sevdiklerinin sayısıyla övünmedi,
nitelikleriyle, kavgacı oluşlarıyla övündü
Desinler başkalarının dediklerine aldırmayarak
yaşadı tam yirmibeş yıl ve anladı son
günlerinde

bir şiiri, bir olguyu başkaları için yazdığını
Desinler, son isteğiymi burnunu burnuna dayamak
siyah saçlı, siyah gözlü esmer bir kızın
Desinler, yaşadıkça aynı çatı altında beraber olmak
ölürken dağlardan tek bir kaya gibi
yuvarlanmak.

Yüzme bilmezdi ama sanki hep bir yarıştaydı
Desinler, şiirleri suyun yüzüne son çıkışlarıydı.

NOT Desinler diye, hiç insan kıyar mı kendine.

AYRILDIĞIMIZDA

Herşey yetersizdi kendimi anlatmak için.

Ne elimle ısıttığım koltuğunun minderi
Ne o dudaklarımın kapanmasını engelleyen,
Ne bahçede esmer-ayak bıraktığın izler
Ne verip durduğum nefes, boşluktan hoşlanmak için

Ne bitkilere kapanmam, biraz açılmak için
Ne, güzel bir kızın yüzüme eklediği
(Güzel insanlar boşluğa birşeyler ekler).
Ne de gövdeni doldurmak için boşalttığım şişeler

Ne bana atılan kurşunun namluda bıraktığı yer
Ne sokakta yatan kardeşimin son düşündük'eri
Yani denediğim ve öldürdüğüm tüm olanaklar
Herşey yetersizdi kendimi anlatmak için.

Ta ki o fırtına uçuruncaya kadar kereveti
Ta ki asma dalları, dünyayı tarar gibi...

III/

Ve şiir yazıyorum işte, aşkla.

ALACA AYDINLIKTA

Yıkırı dost'a

Gel de yürürken hiç konuşmayalım
Bir yanımız güvercinler, parke taş altımızda
Bırak Çıkrıkçılar Yokuşu orda dursun
Nasıl vur emri çıkartıldı adımıza.

Nasıl biz demeyi öğrendim, nasıl
Şimdi ben dedikçe de sen geliyorsun aklıma.
Dünya bizim dışımızda, nesneler dışımızda
Konuşmak anlamsız, vur emri var hakkımızda

Sevgiler de vurulur, bunu biz biliyoruz
Nesneleşen sevgilerle, yüzükle, gülücükle
Giysinin üstünde duruşunu ondan seviyorum
Gövdenin içinde kıpırdayışını ondan.

İnsandan kaçanlar olur yurt-dışına
Sevmekten kaçanlar olur aile-içine,
Kaçanlar olur yaşamaktan, yaşamları boyunca
Ve vur emri çıkartılır bizim adımıza.

Bırak Çıkrıkçılar Yokuşu orda dursun
Tüllerle, koltuklarla, yatak ve yorganıyla,
Bırak arkamızdan gelsin tarihçiler
Ve aramızı belirlesin omzundaki küçük çanta.

Gel, ve artık hiç konuşmayalım
Bir yanımız güvercinler, parke taş altımızda
Bırak Çıkrıkçılar Yokuşu orda dursun
Nasıl da vur emri çıkartıldı adımıza.

INSANA KENDİNDEN BAŞKA YARDIM EDECEK YOKTUR

Böyle diyorum, kahvede bir arkadaşı beklerken.

Böyle deyince, ötmeye başlıyor kafesteki kuşlar,
Böyle deyince, üstümden çekiliyor sigara dumanı
aralanıyor yan masalardaki başlar,
Böyle deyince, bir el siliyor pencere camını
sokakta bir kız okşuyor kardeşinin başını
kardeşinin sıfır numaraya vurulmuş
başını,

Böyle deyince, annem börek açıp, kurabiyeler yapıyor
babam yerinden kalkıp bahçeye iniyor
kendinden önce götürerek sol bacağını
budamaya çalışıyor asma dallarını

Ve ben rahatlıyorum, ayağımın dibindeki köpek kadar.

BİR SÜREDİR, SOKAKTA VE EVDE

Şiir yoktur, diyorum yayımlanmayan şiirlerime bakarak
ayaklarımla eziyorum suladığım çiçekleri
çocukları yetim kalan bir babayım sanki.

Sevgi bitti, diyor kız, burnunu cama dayayıp
diliyle yokluyor ağzındaki elmayı
gözleri ağacın yaşlı gövdesine çakılı

Dünya doğru, diyor sözleri ağarmış bir çocuk
yüzüyle gizliyor avcundan dökülenleri
aynayla düzeltiyor burnunun eğriliğini.

Yaşam var mı, diyor baba, bütün bunlardan sonra
Ölüm nedir, diye soruyor anne, oğlunu götürönlere
Ölüm kimdir, diye soruyorlar çocuğu götürönlere

Çünkü oğlanın silinmeyen sözleri herkesi şaşırtıyor.

!

ŞİMDİ SEN BUNLARI SOR O KIZA

Katladığı mendili değil, katlandığı acıları
Beklenen günleri değil, beklediğimiz günleri
Ağzımdaki çiçeği değil, çiçeklenen parmaklarını
Sakındığı yerlerini değil, sakınmadığım yüreğimi

Kuşkucu oluşumu değil, kuşkulandığım elleri sor
Dalda ötenini değil, bacaya giren serçeyi
Yapılacak yanlışları değil, bitirilen işleri sor
Çocukları değil yoldan geçip giden yaşamı

Biraz da başkalarını sor, iyi niyetli hırsızları
Tavşan dudaklı oluşlarını değil, bıyık bırakmalarını
Tiksindiğim dinleri değil, dinlenebilir meselleri sor
Dört karılı Mehmet'i değil, iki yanaklı İsa'yı

Benim nasıl olduğumu değil, bu şiiri sor
Yaşam olan şiirleri, şiir olan yaşamları
Güneş doğduğu için mi erken kalktığımızı
Erken kalktığımız için mi güneşin doğduğunu

İşte sen bütün bunları sor o kıza
Gerisini anlayacaktır nasıl olsa,
Çünkü hızla yer değiştiriyor göğsümün yarası
Bir maviye dönüyor yüreğim, bir kırmızıya,

SU AKARKEN MINİK TENEKE MUSLUKTAN

Ben sana bakan o çocuğun gözleriyim
Sözlerimi al, bileyici, kıvılcımlarını göster
Kıvılcım üretirsin suyu tüketerek
Bana bu günleri anlatabilecek sözcükler ver.

Çelişkilerle çalışırız, mesleklerimiz benzer
Bıçaklar hazırlarsın olmadık işler için
Akılda, yürekte ve ellerde parlasın diye
Bir bıçaktır şiirim, çıkarıp herkese verdiğim,

Ter akarken minik teneke musluktan
Pedal işler, teker döner, bu çark biter.

KUBBESİ PATLAK GÖZLÜ BİR HAMAMDA

Önce yatağında akar su, sonra boruda
Sonra işte yine yatağında, su akar.

Sağlık suyu olsun, herşey senin için
Bir fincan kahve, bir bardak soğuk suyla
Çünkü biz vardık ve bizden de önce
Kurtarılacak bir sen vardın elimizde

BÜTÜN BUNLAR

Bütün bunlar bir ölümle yazıldı
Başına kabza vurulası bir ölümle
Sonra büyük yapılarda binlercesine ulandı.

Bütün bunlar bir bekleyişle yazıldı.
Tahta sıralarda oturdun, koridorlarda, şiirim
Söz veriyorum, bir daha bekletmeyeceğim.

Bütün bunlar bir sertlikle yazıldı
Sertlik ve hırsıyla sekizinci kattan atılanın
Fazla uzağa gitmedi, ayaklarımın ucuna düştü.

Onun içindir şiirimin yanımda oluşu..

EK

İKİCİKLER VE DÖRTLEMELER

Bu bölümdeki şiirler ise kırmızı kaplı ince bir cep defterinde bulundu. Anlaşılan, ikilik ve dörtlüklerden oluşan bu şiirleri çocuk günlük yaşamında dilinden düşürmüyor, yineleyip duruyordu. Yazdığı notlara bakılırsa ikiliklerden daha dışadönük kılmak istediği dörtlükleri bu yüzden açımlayıp somutlaştırmaya çalıştığı söylenebilir.

- ☆ İkicikler cılızdır, kendi içlerinde kalırlar. Oysa dörtlemeler açılırlar bütün bir çevrene, yayılırlar. Ama ikisi de yararlıdırlar.
- ☆ Sanki birer kuşurlar, ikisini de yakalamanız güçtür arkalarından koşarsınız. İkicikler birer serçedirler de, pencerenin önünde, bir kol atımı ötede ötüp dururlar. Oysa dörtlemeler birer şahin gibi, keskin bakışlı, boşunuzu gördüklerinde sizi yakalayıp başka bir yere atmak için sürekli üstünüzde kanat çırpırlar.
- ☆ İkiciklere her yerde rastlarız gerçi; otellerde, otobüslerde, okul sıralarında. Ama bugün için belirli insanlar tarafından kullanılırlar. Oysa onlardan daha fazla ve yoğun olarak dörtlemeler kullanılır: Otellerde, hanlarda iki kişilik odalarda dört kişi üstüste yatar, dolmuş ve minibüslerde arkayı dörtleriz, okulda iki kişilik sıralarda üçerli - dörderli otururuz. İçerde ikiciklere pek rastlanmaz ama dört kişilik koğuşlar çoğunluktadır.
- ☆ İkicikler de, aşklar gibi, numaralanabilir. Oysa sevginin ismi vardır daha başlangıçta.

İKİCİKLER

1.

En güzel çiçekleri çocuklara topladım.
En hırslı öpüşleri sana sakladım.

2.

Çocukları gördükçe seni...
Seni gördükçe çocukları...

3.

Kalemi öyle tutma, kaşın sanıyorum.
Uzakta, ya da yaşlı, yoldaşın sanıyorum.

4.

Saçların başım üstünden aşır,
Öpüştüğümüz yeri görmesinler

5.

Kaşının üstünde benin mi var,
Senin gözlerinde bir ben olayım.

6.

Seni yazdım yastığıma öpücükle.
Delirdiğim senden, sensizlikten.

7.

Kimseye göstermeden elimde tutuyorum,
Gözlerim yoruldu mu resmine bakıyorum.

PENCERE

Sayrıl bir penceresi var ömrümüzün
Her kamyon geçişinde titreyip sarsılan

(Çünkü herşey birbirine bağlıdır tahta ve men-
teşe,

duvar ve oda, ev ve sokak.

Çünkü odur odası ve çerçevesi olmadan
duvarlarıyla kendi kendisini bastırarak
gecenin alazını içimize yansıtan).

Sayrıl bir penceresi var ömrümüzün
Her kamyon geçişinde, titreyip sarsılan
Her aşkın bitişinde, her canın yitişinde

(Çünkü bilir, her bitiş bir başlangıçtır.
Çünkü odur camları buharlanan, donan, çözülen
buzun gücü ondan sorulan
dışarının havası ondan
ona baka baka öğrenilen).

*Sayrıl bir penceresi var ömrümüzün
Her kamyon geçişinde titreyip sarsılan
Her aşkın bitişinde, her canın yitişinde
Kendini yineleyip sağlamlaştıran.*

YAŞAM

*Kısa pantolonlu bir şiidir, dizleri görünür
Sıyrık içinde, yarabere içinde
Yeni açılmış kurşunkalemiyle yazılır, küttür
Ve bir ilkokul çocuğunun kokusu göğsünde.*

En eski yazıtlarda o vardır, en yeni hüznlerde o.
En bilinendir ve hiç bilinmeyen. Haşarıdır, deneyimsizdir, bir çocuk gibi ve saçlarındaki ak teller de onandır.

GÜN

Şehir bir çöplüktü. İnsanlar suskundular.

Köşebaşlarını çöptenekeleri tutmuştu, köşeyi dönenleri, toplayıp hasretle boşaltılmayı bekleyen insanlar, yani seyyar peynirciler plastikçiler, incir ve bardak satanlar, sigara satan simitçiler, ağlayan çocuk resimleri ve manzaralar satan çocuklar, sarhoşlayan şairler, okursuzluktan yakınan romancılar; ve biracılar, ve kebabçılar, ve bankacılar, ve süpermarket kızları, ve piyangocular; ve de jandarmalar, ve de mavi bereliler, ve de polisler' ve de siviller, köşebaşlarından gayrısını tutmuşlardı.

Şehir bir çöplüktü. İnsanlar suskun muydular?

*Artık hiç çocuğu olmayacak bir kız
Nasıl etkilensindi şiirdeki 'cop' sözünden,
Sardım şiiri bir bıçağa, yüreğime soktum
Habersiz, bana neler edeceğinden.*

BİRİMİZ

Umutsuz anların duyumsamasıysa hüznün

(Telli bir ampule bakıyordur çevresi telle koruma altına alınan bir ampule, sırtüstü uzanmış. Ceketini başının altında kolları sıyrılmış... Taşlar ıslaktır, soğuktur, ama o yine de uzanmıştır işte, çakır gözleriyle, buradaki herşey gibi koruma altına alınan ama yine de sarı bir ışık yayan ampule bakıyordur. Perçemi alnına düşmüştür, yaraları örtmek istercesine. Duvarlarda küf izleri vardır, sararmış haritaların sınırlarında. Sararmış, kokuşmuş haritaların içi kan izleridir, yürek vurgunudur, gün doldurma hesabı... Ama işte onun göğüs atışları Mutlak şiir söylüyor.)

*Umutsuz anların duyumsamasıysa hüznün
Şiir hep böyle anlarda söylenmelidir,
İş olmaz, gün tutmaz, ertelenirse çözüm
Şiir yürekte patlayıp, göğsü delmelidir.*

YÜRÜMEK

Aşk da gelir peşimize, biz yürüyüp gideriz
Kumsalın en ince yerlerine basarak

(Çünkü hep eklemlerdedir işimiz: sevgi ve nefret,
dostluk ve düşmanlık dayanmak ve
çözülmek.

Dayanırız denizdeki konserve kutusuna,
karpuz kabuklarına, fabrika artıklarına.
Dayanırız falakaya, elektriğe, su işkencesine.
Çünkü ilerde okyanus vardır, bir büyük, bir
geniş, bir ferah.
Ondandır ki goncayı sevişimiz tazeliğine değil
açışına).

Aşk de gelir peşimize, biz yürüyüp gideriz
Kumsalın en ince yerlerine basarak
Kanatarak ayak izlerimizi

(Çünkü kanla kazanılmıştır herşey
bir çocuğun gülüşü,
akşamları kaşıkladığımız bir tas çorba,
sevgili dudaklara kondurulan bir küçük,
bir küçücük öpücük,
başını güneşe tuttuğumuz oğullarımız,
sevgililerimiz,
Çünkü kanla kazanılmıştır herşey
ve kanla, yitirilir).

*Aşk da gelir peşimize, biz yürüyüp gideriz
Kumsalın en ince yerlerine basarak
Kanatarak ayak izlerimizi
Aşk da girer içimize, biz yürüyüp gideriz.*

İÇİNDEKİLER

9. Sokaklardan ...	1978
11. Yaşamak Gibi	1978
12. Ardından Yürürken Çiçekçi Çocukların	1978
13. Yazın Kuşları	1978
14. Duvarın Çatlağında Bir Örümcek Acı	1979
15. Yaşlı Bir Adam	1979
16. Birisiyle Tanıştım	1979
17. Benim Bildiğim	1980
21. Herşey Bir Şiir Yazılırken Oldu	1978
22. Bir Gün, Benim Gibi	1978
23. Dayım Gül Takardı Gömleğinin Yakasına ...	1978
24. Çiçeklemeler	1977-1979
26. Adını Gelincik Koydum	1979
27. Hırçın Bir Yürek	1979
30. Ayrıldığıımızda	1981
33. Alaca Aydınlıkta	... 1980
35. İnsana Kendinden Başka Yardım Edecek Yoktur	1981
36. Bir Süredir, Sokakta ve Evde	1981
38. Şimdi Sen Bunları Sor O Kıza ...	... 1981
40. Su Akarken Minik Teneke Musluktan	1981
41. Kubbesi Patlak Gözlü Bir Hamamda	1981
42. Bütün Bunlar	... 1981

EK

46. İkiciler	1977
Dörtlemeler:	
47. Pencere	1980
49. Yaşam ...	1980
50. Gün ...	1980
51. Birimiz ...	1981
52. Yürümek ...	1980

Ben mi hep bir yazın kuşuyum
Mürekkep, ter ve kandır uçuşum.